

Vad är en Dafa-lärjunge

Fa-föreläsning vid 2011 års Fa-konferens i New York

Li Hongzhi ~ 29 augusti 2011

(Mästaren kommer in i salen, alla står upp och applåderar entusiastiskt.)

God morgon. Ni har alla arbetat hårt. *(Lärjungarna svarar: "Mästaren har arbetat hårt.")* Det är ni som sannerligen har arbetat hårt, inte jag. *(Alla skrattar)* Var så goda och sitt.

Dafa-lärjungar arbetar utan tvekan mycket hårt. Och det beror på att det historiska uppdrag som anförtrotts er och det som ni axlar är så stort, och ert historiska uppdrag föreskriver att ni, vid den här kritiska tiden, måste axla ett sådant historiskt ansvar. Dafa-lärjungar framträdde just under det sista stadiet av kosmos cykel med bildande, varande, degenerering och förintelse. Vilket innebär att vare sig det gäller levande varelser eller materiella ting, så är det nu som allting har kommit fram till den sista och värsta punkten, då saker och tings manifestationer är som mest komplicerade och då det är som svårast att skilja på vad som är bra och dåligt, eller upprätt och ont. Vid en sådan tid blir det verkligen oerhört svårt när Dafa-lärjungar ger sig i kast med att axla det uppdrag som anförtrotts dem av historien. När jag säger att Dafa-lärjungar är utomordentliga så beror det på att de i en period som denna har kommit för att rädda kännande varelser, hjälpa Mästaren räta upp Fa, och fullgöra det uppdrag som var och en personligen ska fullgöra – och det är det som verkligen gör er utomordentliga. Ingen historisk era kan jämföras med denna.

Jag har sagt tidigare att Sakyamuni, Jesus, Laozi med flera – såväl som ett flertal stora tänkare, helgon och stora gudomar från en ännu tidigare period som kom till Jordan – alla bara etablerade mänsklighetens kultur genom historiens gång. Allt de lärde ut, den räddning de erbjöd, och de saker de gjorde, innebar bara att överlämna till mänsklighetens kultur det som den måste ha. De enda människor som de verkligen tog med sig var de varelser som de särskilt hade skickat ner för att hjälpa dem sprida den här kulturen, och till och med för dem var det endast människors sekundära urandar, vilka aldrig trädde in i världen. De enda som verkligen kan åstadkomma sådana saker – vid denna slutliga, avgörande tidpunkt i historien – är Dafas lärjungar. Om man börjar med var de ursprungligen kommer ifrån, och går vidare hela vägen till den process där mäktig dygd etableras genom historiens gång, så är det som Dafa-lärjungar har axlat större än för de heliga personerna i gångna tider. Anledningen är att den här slutliga perioden är när de verkliga sakerna görs. Från forna tider fram till idag, från kosmos början fram till för runt sextio år sedan, under tiden för den sista gruppen människor, har allting oavbrutet tjänat till att etablera den grund som Fa-upprätandet skulle kräva, där människor samlat erfarenheter, och där tankeprocessen och beteendet hos varelser som skulle delta i den slutliga fasen av historien, skapades. Det här är den mänskliga historiens process. Så vare sig det är Dafa-lärjungar, eller vilka varelser som helst som har någon koppling till dem, så har alla tjänat det här syftet, och har under sina reinkarnationsförlopp prövat saker och ting och etablerat det som var och en av dem skulle behöva. De ännu talrikare omätliga, oräkneliga livet i kosmos som inte har någon direkt koppling

till Fa-upprätandet räknas som varelser som ska räddas; de har ingen roll [i Fa-upprätandet]. De som jag har beskrivit är de deltagare som har en koppling till Fa-upprätandet.

Som ni vet har jag sagt tidigare att människorna i den här världen – vilka omfattar alla varelser som har en koppling till Fa-upprätandet – inte är så ordinära. Alla har kommit för Fa-upprätandet, skapades för Fa-upprätandet, och formades för Fa-upprätandet. Ingenting kommer sig av en tillfällighet, och i framtiden kommer ni att se det. Under illusionens förtrollning i människovärlden, och när människor har genomgått diverse olika samhällen under historiens gång, har de tänkt på vad de har gått igenom som bara en naturlig händelseutveckling. Men så är det inte. Varje tidsperiod har en bakomliggande orsak. Som ni vet har jag undervisat om att människans tänkande, på den tiden när gudar först skapade människan, inte hade förmågan att reagera på naturen eller samhället, och hade mycket dålig överlevnadsförmåga. Eftersom människan inte förstod någonting när han just hade blivit skapad, så skulle åskmullret skrämma honom och få honom att rusa till en grotta för att gömma sig; eller när det kom ett störtregn så skulle han inte ha förstånd nog att undvika det, eller skulle till och med vara helt oförstående om vad som pågick. Så med tiden lärde sig människan gradvis hur han skulle reagera på naturen. Därefter höll gudarna oupphörligt på med att skänka människan alla sorters kulturer, med gudar som iakttagare, längs hela vägen, för att se vilken sorts människa sådana kulturer skulle producera. Med andra ord var det en pågående process av trial and error och att sätta saker i verket, och vid en viss tidpunkt blev saker och ting till sist slutförda. Efter en ytterst utdragen process som sträckte sig över otaliga år och som hade till uppgift att slutföra saker och ting, valdes kultur ut som var lämplig för etablerandet av den sortens tänkande och beteende som behövs vid det slutliga stadiet, och de bästa sakerna från mänsklig kultur. Dessa skulle slutligen tas fram under mänsklighetens sista femtusen år och uppföras av människan. Det är just den kinesiska civilisationens fem årtusenden som jag syftar på. Det är resultatet av vad som etablerades alltigenom, och är kulmen på, den utdragna historiska processen. Processen var ämnad att lära människor vilken form av tänkande som skulle användas, vilken tankestruktur som skulle formas, hur de skulle tänka om saker som de möter, och vilka tänkesätt som skulle användas för att fundera över saker och ting.

En människas tänkande styr direkt hans handlingar. Till exempel, vi känner till kungarikena Wei, Shu och Wu från Trekungarikets era i Kina. Och exakt vilket kulturellt karaktärsdrag etablerade Trekungariket? ”Yi”ⁱ. Människorna från den perioden i historien visste vad yi var, hur yi manifesterade sig och den djupare innebörden i yi. Och vad var det Yue Fei från Södra Songdynastin etablerade? ”Zhong”ⁱⁱ. [Det innefattade att etablera] det som menas med zhong, vad begreppet zhong för med sig, hur det utspelar sig och hur man ska reagera på och återgälda det. Historiens gång har varit just en process där människor skulle läras hur man ska vara som människa. Hela förloppet med mänsklighetens historia under dessa femtusen år har varit en oupphörlig process med etablerande av saker som människor skulle behöva. När det sista kapitlet kom skulle människans tankeprocess ha nått ett tillstånd som var tillräckligt perfekt och riktigt, så att gudarna skulle vara nöjda med det, och han kunde användas till att framföra den scen som skulle utgöra kulmen vid detta slutliga historiska ögonblick. Men en fråga återstod. Nämligen, som ni kan föreställa er är det som jag har beskrivit ett folk från en halvgudomlig kultur, människor direkt skapade av det gudomliga. Så följaktligen skulle de positiva elementen som en sådan människa eller människans kultur består av, få

övertag över de negativa elementen. Människor innehåller både positiva och negativa element från kosmos, all materia i den Trefaldiga världen har både goda och onda element i sig och när gudar använder materia från den Trefaldiga världen till att skapa en människa så finns det naturligtvis både goda och onda element i honom. När en person är irrationell eller tappar humöret är det i grunden demonnaturen som visar sig; och när en person är vänlig och rationell och handskas med vad som än uppenbarar sig omkring honom eller inträffar, med vänlighet, så är det hans goda element som kommer fram, vilket är hans Buddhanatur. Så människor har båda dessa sorters element i sig, men enbart detta är inte tillräckligt.

Jag pekade just på att processen för skapandet av en människa är en positiv process. Människor är medfött vänliga och rätt rationella. Tänk då på vad som skulle hända om det visade sig, när jag spred Dafa under Fa-uppräntandet, att hundra procent av sådana människor, utan undantag, alla ville erhålla Fa så snart det gjordes tillgängligt. Och det skulle ha stämt in särskilt väl på det kinesiska folket, som kanske alla skulle ha kommit för att lära sig och kultivera Dafa. Jag skulle knappt ha behövt säga någonting och det skulle ha spridit sig snabbt överallt. Men som ni vet har kosmos nått ett förskräckligt tillstånd, och livet i den här tidsåldern borde avslutas; men människorna i den här världen blev avsiktligt fostrade på det sätt som de blev. Och bakom de här människorna som deltar i den här saken finns enorma grupper med varelser. Inget liv, ingen människa, är enkel. Bakom dem finns en enorm grupp varelser i kosmos som de representerar. När en person blir räddad så representerar det att alla hans varelser bakom honom blir räddade i framtiden. [Jag säger det här] för att det stora flertalet av människorna på den här Jorden, av dagens människor, är himmelska kungar som steg ner till Jorden, som inkarnerade här som människor. Så om alla de här livet skulle komma och lära sig Dafa skulle de alla bli räddade, inklusive alla de kännande varelser som de representerar. Det skulle förstås vara en bra sak, vilket alla liv i kosmos skulle hålla med om, inklusive oräkneliga, ofantliga kungar. Emellertid ser inte den ytterste Skaparen på det på det sättet. När någonting blir dåligt ska det förintas. För Honom är det lika lätt att skapa någonting nytt som att förintna någonting dåligt. Som ni känner till finns det en princip i kosmos: nämligen att gott och ont får sina konsekvenser. Det betyder att vem som än gör något dåligt måste betala för det. Goda gärningar leder till positiv återgäldning, medan de onda leder till negativ. Målet är att göra upp saker och ting. Men genom det långa historieförloppet har livet inte bara dragit på sig karmaskulder när de har interagerat med andra liv, utan många liv har också ovetandes följt med i och bidragit till den nedåtgående spiralen i universums historia, och praktiskt taget alla liv har spelat en roll i detta. Alla har en del i skulden för det som är dåligt. Alla inser att saker och ting blir allt värre, men ingen har förmågan att vända trenden. Alla går nedåt i spiral som en del av den här processen. Med andra ord, enligt lagen om ”bildande, varande, degenerering, förintelse” ska allting vara på väg mot förintelse. Det här är en lag i kosmos. Det handlar inte om barmhärtighet. Det är bara en lag.

Som ni vet har jag lärt ut att materia är oförstörbar och att liv reinkarnerar. Och det här gäller inte bara människan utan gäller också i gudarnas riken. Människan kan under illusionens förtrollning inte se detta och tycker därför att döden som framtidsutsikt är mycket skrämmande. Naturligtvis är ni som Dafa-lärjungar klara över de här sakerna. De molekyler som människans molekyler består av, består i sin tur av atomer, och atomer består av ännu mer mikrokosmiska partiklar, och partiklarnas energi är större ju

mer mikrokosmiska de blir. Vi vet att när en människokropp begravs i jorden kan dess celler, vilka i ytlagret består av molekyler, ruttna bort. Men molekyler kan inte ruttna bort, eller kan de? Än mindre kan atomerna det, eller hur? Vart har då den delen av dig tagit vägen? Om alla människans tankar bara var en produkt av hans eget sinnes tänkande på det här ytlagret, hur ska man då förklara de saker som människor ibland säger helt oväntat? Det är inte alltid så att det du säger kommer först efter noggrant övervägande; istället är det ibland du på olika nivåer, vilka sträcker sig från dina partiklar i ytlagret till dem som du består av djupt ner i mikrokosmos, som är verksamma. Hela din varelse består på samma gång av partiklar som sträcker sig från de mest mikrokosmiska nivåerna till dem vid ytan, så din varelse är inte bara detta ytterst enkla ytliga cellager. När det gäller en persons varelse blir då förlusten av den här ytliga delen bara förlusten av ett yttre hudlager. I och med reinkarnationen tas en ny yttre hud på. Det sanna du kan inte ruttna bort genom att begravas i jorden. Jorden kan inte bryta ner atomer, eller ens molekyler, för den delen. Om ens atomer sönderdelades skulle det resultera i en väldig explosion. Kraften i en kärnexplosion som omfattar en människokropp skulle vara tillräcklig för att förstöra en stad. Stämmer det inte? Vart tar man då vägen [när man dör]? Dafa-lärjungarna vet svaret. Så det betyder att i den här världens illusion vet inte människor vad det blir av dem efter att de har dött. Men gudomar vet mycket väl vad som händer, och gudomar på högre höjder vet det ännu bättre. De tar allt det här som helt naturligt. Nytt liv skapas när en varelse kommer till det sista steget av sitt livsförlopp. De är fullt medvetna om den här processen. Hela universum involverar således den här processen att gå fram och tillbaka, som jag talar om.

Det jag har beskrivit är det större kosmos historiska process innan slutet, processen med oräkneliga livsplan inom sig, vilken liknar metabolismen i den bemärkelsen att det är en kontinuerlig process med ersättande. Men om det yttersta kosmos – det vill säga det här väsendet som helhet – om det är dömt, att lösas upp, om det är slut med det som en del av processen bildande, varande, degenerering, förintelse, tänk på det: om vart och ett av livsplanen som finns i det inte längre kunde reinkarnera så skulle deras historia sluta att existera, de skulle inte ha något liv, ingenting alls. För gudarna, hur stora de än är till formatet, så är det någonting fullkomligt skrämmande! Det är verkligen någonting så extremt skrämmande – det skulle innebära total förintelse! Så många magnifika saker finns i kosmos som resultat av det större kosmos historiska process! Se på hur saker och ting är, till och med på denna människans pyttelilla planet. Tänk sedan på alla de oräkneliga planeterna i kosmos som består av partiklar av olika storlekar, som har gränslösa, omätliga kännande varelsor på sig – inte ens gudar kan räkna ut hur många liv som finns där eller vilka lysande saker som har skapats där! Varje människa är som en historisk krönika. Varenda människa är som en lång livfull historieberättelse. Det är rätt häpnadsväckande att titta på alla de saker som en person har gått igenom under sina många livstider. Så när nu kosmos är så enormt och dess kännande varelsers antal så ofantligt, om allt detta skulle förintas skulle det vara så synd.

Naturligtvis, det må vara hursomhelst med den här kosmiska lagen, barmhärtighet är uppräta gudars karaktärsdrag. Därmed inte sagt att bara det att man önskar göra något gott räknas som barmhärtighet. När någon får ett infall och agerar på det så räknas det inte som barmhärtighet. I det fallet härrör det snarare från vad personen tycker om. Eller uttryckt mer rakt på sak så är det utifrån fasthållanden. I sann barmhärtighet finns ingen själviskhet inblandad och man kommer, när man har att göra med vem som helst,

eller kännande varelser i allmänhet, att se på saker och ting med upprätta tankar och kärleksfullhet. Det var därför som många gudar, många kungar från olika plan på utomordentligt höga höjder i kosmos, när de såg slutet för universum, ville rädda kosmos kännande varelser. Och hur skulle de rädda dem? Förnyelse via Fa-upprättande måste börja från det lägsta planet av kosmos och räta upp från botten till toppen. Man fick väldigt många representerande liv i kosmos att inkarnera som människor. Men varelser som hade förmågan att spela en representantroll är på intet sätt genomsnittsvarelser. De är definitivt kungar från olika universa som representerar sina världar, universa eller kosmiska kroppar. Men det universum som en sådan varelse representerar tillhör ett system. En kosmisk kropp, från dess lägre universa till dess högre, har ett kretslopp, hans eget system korresponderar med system på ännu högre nivåer, och kungar som är ännu större än honom lever däruppe. Och ovanför systemen på ännu högre plan finns det sedan ännu större system och kungar. Men oavsett höjd så tillhör de alla samma system. Men han som är på den högsta punkten kanske inte kommer hit. Vad ska då göras? En rätt passande representant, som kommer att representera de oräkneliga kännande varelserna i deras enorma system, sänds ut och inkarnerar som människa.

När jag nu beskriver det här för er så kanske ni tänker: "Nåja, såvitt jag ser finns det inget fantastiskt med människorna i den här världen. Man ser människor av alla former och sorter, och en del är till och med ovärdade. En del människor på landsbygden lever verkligen hårda liv medan en del stadsmänniskor är rätt snobbiga och uppför sig osmakligt, och det finns massor med unga människor som försöker se 'coola' ut." Det är bara så det mänskliga samhället är. Inte alla kan arbeta på något stort företag, eller vara chefer, så en del människor måste fylla de där andra rollerna. Bara ett litet antal människor kan bli konstnärer eller stjärnor. Samma sak gäller allt annat. Att ha olika samhällsklasser är en form som det mänskliga samhället antar, men det här utgör inte de här varelsernas rang. Så inga varelser är enkla, till trots för deras yttre. Man kanske upptäcker att sopsamlaren, om man ser tillbaka [på hans tidigare liv], tidigare var en väldig gud i kosmos som under illusionen här, och under hans reinkarnationsförlopp, har gått helt vilse – vilse till den grad att han inte minns någonting. [Illusionen] är sådan att många varelser under reinkarnationsförloppet är bittra över sina lotter i livet, och ingenting vet om det uppdrag som förde dem hit.

Och det är bara en illustration. Människorna i den här världen idag, inräknat de flesta av dem som tillhör olika samhällsklasser, vet inte vad de kom till den här världen för och kämpar för att göra karriär. Det här gäller särskilt för dem som har fått smaka på framgång. De är så självbelåtna och glömmer vilka de är. Och när de tycker att de är verkligen bra på en del saker så blir de alldeles hänryckta; och om de tycker att deras liv inte är så bra, fylls de av ilska och bitterhet mot världen. Men det är faktiskt inte vad din varelse behöver. Ni får inte bli så uppslukade av sådana saker. Det viktiga är istället att återvinna sitt sanna jag. Under den här tidsperioden, mitt i det större historieförloppet, finns det orsaker bakom det som sker i ens liv. Strängt taget är det som manifesterar sig i ditt liv idag karmabetalningarna för vilka som helst fel eller bra saker som du må ha gjort i dina tidigare liv. Som jag just sade så är det så här kosmos fungerar. Så är det, oavsett vilket samhällsskikt du är i och oavsett yrke – gott belönas med gott och ont med ont. Den här lagen finns över hela den Trefaldiga världen, på vilken nivå det än är. Så när det har nått den här sista fasen, vid den här tiden, har människans tänkande – särskilt när det är ett mänskligt samhälle vid den slutliga fasen av kosmos cykel med

bildande, varande, degenerering, förintelse – blivit mer komplicerat. Så vid den här tiden är det Dafa-lärjungar som behöver väcka världens människor och rädda dem i den här komplexa miljön.

Det som gör saker och ting ännu svårare är att just nu existerar det elaka, alltigenom onda KKP:s regim i Kina. Varför skulle en sådan regim dyka upp i det mänskliga samhället, och dessutom en deformerad sådan. Alla i kosmos, från toppen till botten, motsätter sig den. De anser den alla vara monstruös. Argumentationen från det onda partiets medlemmar är inte normal. Vad är då förklaringen till detta? Ingenting är så enkelt som det verkar. Det här var också någonting som kosmos gamla krafter planerade avsiktligt. Jag sade tidigare att mänsklig kultur är något som planerades av gudar och var produkten av att de fostrade människor. Och efter att sann, klassisk kultur hade formats skulle alla människors tankar vara uppräta, de skulle ha varit goda till sin natur från sin innersta kärna, och alla skulle ha varit omtänksamma mot andra i sitt agerande. Så snart sådana människor kom till det sista stadiet skulle de alla ha gjort ett positivt val. Alla skulle ha erhållit Fa. Men enligt kosmos gamla krafter skulle det ha varit för lätt för människor att erhålla Fa, för kännande varelser att bli räddade. Det finns den här lagen om att ”gott och ont får sina konsekvenser” i den Trefaldiga världen, så vissa gudar kunde inte stå ut med en sådan framtidsutsikt och tillämpade den här principen till ytterlighet. Deras tänkande var: ”Kosmos duger inte längre så hur skulle liv kunna tillåtas bli räddade så lätt? Hur skulle så många liv kunna tillåtas komma in i framtiden?” Så ett enormt uppbåd av faktorer har hindrat kännande varelser från att bli räddade. Det faktum att de gamla krafterna tänker på det sättet visar att det gamla kosmos Fa-principer har nått stadiet degenerering och förintelse. De gamla krafterna beslutade att livet under slutprocessen måste göra ett val, ett val som skulle bli ytterst svårt att göra, för allting skulle närma sig slutet, och dessutom har världens moral blivit en enda röra. Så hur ska människorna välja om de vill komma in i framtiden? Det är ytterst svårt. Ribban har lagts mycket högt.

En del människor tänker: ”Men är inte Gudar och Buddhor barmhärtiga mot människor?” När mänskligheten har kommit till den här punkten kan mänskligt tänkande inte tillämpas för att tänka över sådana saker. De gamla krafternas gudar tänker förvisso inte på det sättet. Om du vill bli räddad, bli befriad, måste du mitt i frestelserna i det nuvarande samhället, som fokuserar på här och nu, göra rätt val. Endast då kommer du att ta dig igenom. Och om du inte klarar det, då blir du inte räddad. Som ni kanske minns säger jag ofta att ”en öppning har gjorts i nätet”ⁱⁱⁱ. Om människor skulle klara testet på egen hand, hur skulle de ha någon möjlighet att kunna göra det? Mästaren har länge vetat att de gamla krafterna skulle göra det här så jag arrangerade att Dafa-lärjungar skulle rädda kännande varelser. De gamla krafterna skapade vad som i den här världen är det onda partiets regim, i avsikt att göra saker svåra för kännande varelser. Samtidigt med detta kokade de ihop en massa galna teorier såväl som moderna idéer och den sortens saker, och gjorde den här världen fruktansvärt komplicerad, med både bra och dåliga saker i sig. På samma gång blandade de in vissa förvrängda faktorer såväl som utomjordingarnas bioteknik för att bringa oordning i människans traditionella riktiga tänkande. I det västerländska samhället räckte det i stort sett för dem att bara ta fram och få igång några onda och lömska saker. Men i Kina var det inte tillräckligt. De förde det längre och vände rätt till fel och fel till gott, och idén var att man under sådana påfrestande omständigheter måste göra det val som avgör ens räddning. Så varför gjordes sa-

ker och ting så svåra i Kina? Jag har berättat för er tidigare att kungarna på ännu högre plan, kungarna från varje etnicitet i mänskligheten genom hela historien, de som var från höga nivåer i kosmos, alla reinkarnerade i Kina. Det blev brännpunkten. Och det är orsaken till att den svårighetsgrad som människor där skulle tvingas möta när de gjorde sitt val, ökades på. Det här beror på att de gamla krafterna såg att så snart sådana människor blev räddade så skulle antagligen den etniska grupp som de representerar, eller till och med, i vissa fall, hela den grupp med liv från det väldiga universum som de representerar, också bli det. Tänk vilken ofantlig sak det skulle bli. Så de gamla krafterna gjorde de svårigheter som de här personerna skulle tvingas möta till de största av alla. Bara man ser på kineserna så har de på senare tid blivit skadade och förstörda till den grad att de ser helt förskräckliga ut, och till och med deras yttre form blir kortare och mindre och deras utseende blir rätt oattraktivt, medan människor i historien alltid uppvisade ett friskt ansiktsuttryck och de hade en upprätt air över sig. De såg rätt bra ut. Förändringarna beror på att svårigheterna i Kina har ökat på senare tid, och att dåliga saker ingjuts i människor. Vadhelst en människas sinne fylls med kommer garanterat att påverka hans utseende. Till exempel, om man lägger någonting fyrkantigt i en påse kommer man genom att titta på hur den ser ut utvändigt att kunna veta det; om man lägger något runt i den kommer man också att kunna veta det från hur den ser ut utvändigt. Det betyder att vilken sorts tänkande en människa än fylls med så kommer det att synas på utseendet. När någon är framför mig, eller inte bara mig – det finns så mycket mer i det mänskliga samhället än vad vi kan föreställa oss och många människor där ute har förmågor – en blick är allt som behövs och man vet vilken sorts tänkande och uppförande som dominerar honom, och vad han tycker om, för allt finns placerat precis där i hans ansikte – och det finns även i hans kroppsform.

Om ni då vill att människor ska kunna bli räddade när omständigheterna är så här svåra, vad ska göras? De kan inte skilja på gott och ont och dessutom publicerar de talrika medierna samhällets trender, trots att de trenderna inte nödvändigtvis är bra. Det är bara det att när alla har gjort samma sak så har medierna varit där för att hjälpa till och knuffa saker framåt. Tänk då på det, hur skulle människor kunna skilja på gott och ont? Det finns inte mer än en handfull människor i hela mänskligheten som verkligen har goda och vänliga tankar i sinnet, som håller fast vid [dem] och inte berörs av något av det. Är det då inte ute med allting? Och skulle inte alla de saker som arrangerades för länge sedan ha varit förgäves? Men den Trefaldiga världen skapades för just den här saken. Så vad ska göras?

Vad jag just sade betyder att ingen kan säga att det är fel att göra en öppning i nätet. Så hur lämnas en öppning i nätet? Om man ska spräcka de gamla krafternas störningar så behöver man människor som kan friska upp minnet hos en människa, som kan peka på saker och få honom att förstå, som kan väcka honom och som kan förklara sanningen för honom om det förgångna och världen av idag. Det är faktiskt mycket svårt att göra så mycket över huvud taget i det mänskliga samhället, för varje drag från de positiva [elementen] rör upp de gamla, negativa och dåliga elementen. Och naturligtvis, omvänt, varje drag från de negativa elementen rör upp de positiva elementen. Gott och ont balanseras hos mänskligheten och det är faktiskt svårt för en människa att göra någonting alls i den här världen. Det finns många övernaturliga varelser här i människovärlden och var och en har förmågan att lösa saker som har att göra med mänskligheten. Så om en enda övernaturlig varelse kan göra sådana saker, varför gör de inte det? De vet, och ser

tydligt, att det finns ett arrangemang för allting och att hur bra en viss sak som de gör än må vara så kommer den att påverka någonting annat, och att den andra saken indirekt – likt hur grenar sträcker sig ut från ett träd – kommer att påverka en lång rad olika saker. Det vore att bryta mot högre gudars arrangemang och skulle till och med ha effekten att ändra det som arrangerades för mänsklighetens historia – någonting som ingen vågar ändra godtyckligt.

Så det är under den här tiden som Dafa-lärjungar har framträtt. Moderna människor har dock ackumulerat stora karmaskulder under deras reinkarnationsförlopp i historien, så om man vill rädda människor och klargöra sanningen, om man vill rädda den personen, finns det ett stort antal liv bakom honom som inte låter honom bli räddad. Det beror på att de livet hatar personen, eftersom de tidigare, eller i någon annan inkarnation, utnyttjades av honom, dödades av honom, eller skymfades av honom, och den åsamkade skadan kan ha orsakat dem oerhört elände. Människor vet ingenting i denna stund om de saker de gjorde av okunnighet, när de var vilsna i illusion eller begär, under deras inkarnationer. Faktum är att över det långa historieförloppet har varenda människa kommit att få en kropp fylld med karmaskulder, och alla är i illusionen. Så snart någon verkligen vill rädda en sådan människa och verkligen vill undsätta personen som varelse, kommer de liv som skadades av personen inte att finna sig i det. Eftersom det är på det viset kommer det att finnas störningar och en hel del hinder som dyker upp när du sätter igång med att rädda världens människor och innan du kan få dem att inse sanningen. Hinder av alla de slag stoppar människor. Och om man vill rädda en massa människor eller om det man försöker sig på är av ansevärd storlek, kommer hela samhällsmiljön att karakteriseras av ett sådant fenomen.

Det ondskefulla KKP:s förföljelse av Dafa-lärjungar under dessa år är inte enbart en följd av faktorer från det onda KKP. Faktiskt är de, relativt sett, små till den grad att de är patetiska. Alla de dåliga elementen i kosmos har knuffats ner hit, vartenda ett, och det finns så många av dem i varje dimension, oräkneligt många. Många gudar blev helt bestörta när de såg detta, och tänkte: ”Vad ska vi göra med allt detta? Vem skulle våga röra det här?” Att rädda en enda människa är kopplat till en enorm mängd liv i kosmos. En sådan stor påverkan blir det. Så hur stor är den med 100 miljoner människor? Som ni vet, när Jesus räddade människor på den tiden – han var hängiven räddandet av människor – varför blev han ändå korsfäst? Och Jesus räddade bara sitt eget folk! Hans folk hade ådragit sig karmaskulder under sina reinkarnationer, och han hade inte något sätt att lösa upp dem. Eftersom de varelser i kosmos som Jesus mötte var liv av enorm storlek, oräkneliga till antalet, och varelser från höga höjder, där varelser från ännu högre höjder och av helt enkelt omätliga proportioner, fanns inkluderade i blandningen – och så stora var de att inte ens en genomsnittlig gud skulle kunna känna till deras höjd – och även dessa var oräkneligt många, vad skulle han på minsta vis kunna göra om de ville få honom att betala tillbaka människors skulder och inte skulle låta honom komma undan? Man skulle aldrig kunna frigöra sig från det. Vid slutet av sitt liv vädjade Jesus till Jehova: ”Kan jag få bli skonad från korsfästelse?” Men det fanns inget Jehova kunde göra heller. Jesus hade inget annat val än att använda sitt eget blod, sitt mänskliga liv, och uthärda lidande för att återbetala dem. Endast på det sättet kunde han bli befriad. Så svårt var det. Om Dafa-lärjungar vill rädda livet i kosmos, om de vill rädda kännande varelser i den här komplexa samhällsmiljön i slutskedet, kan du föreställa dig hur svårt det är? Om du kunde se det – verkligen se det – skulle det vara alltför skrämmande.

Men, så länge du följer Dafa, följer det Mästaren har sagt till dig, kommer du att ha en väg att gå, och det är något som ingen kan ändra. Men vägen kommer att vara mycket smal – smal så till den grad att endast om du är ytterst upprätt kommer saker och ting att fungera och du kommer att lyckas rädda människor. Bara om du kan ta itu med saker och ting på ett ytterst upprätt sätt blir det inte några problem.

Mästaren har vakat över er när ni har vandrat den här vägen under de här åren. Jag brukade ofta skriva korta artiklar, vilka ni kallar jingwen. Jag korrigerade er kontinuerligt i er kultivering och sade till er vad ni skulle göra. Senare visste jag att ni med tiden hade mognat, så jag kunde inte skriva så ofta längre. Om jag skulle skriva oftare än jag har gjort så skulle de gamla krafterna inte finna sig i det. Nej, Mästaren är inte rädd för dem. Det är det att jag inte ville se att de gjorde saker och ting ännu mer komplicerade. De anser att om jag skulle undervisa mer så skulle det räknas som att göra saker åt er, att bära er framåt, vilket inte skulle fungera; det måste vara du som vandrar din egen väg, och du som tar dig igenom på egen hand. De gamla krafterna hade redan gjort ont i den utsträckning som de hade, och jag ville få Dafa-lärjungarna att ta vara på tillfället och etablera sig själva, för det skulle helt enkelt vara fantastiskt om de kunde komma igenom en så stor svårighet som denna. Det vore helt enkelt fenomenalt om ni kunde göra bra ifrån er i den här saken. Men om det här åtagandet avslutades och det var det hela, så skulle det inte vara rättvist mot Dafa-lärjungar. Eftersom de grupper av liv som finns bakom dem som ni räddar verkligen är så stora, vad skulle då framtiden föra med sig till Dafa-lärjungar? Det här kommer att ge upphov till en varelse av ännu högre nivå och större kaliber – en gud av ännu större kaliber, ännu mer storslagen. Om de gamla krafterna skulle få se att varelsen av ett sådant format skapades, men att allt det var tack vare att Mästaren förde er framåt, skulle de se det som att ni själva hade uppnått det? De skulle insistera på att ni vandrade vägen själva. Det är således än svårare att klara av att vandra vägen korrekt medan man är utsatt för svårigheter påtvingade av de gamla krafterna. Och det här gäller än mer för Dafa-lärjungarna i Fastlandskina. För dem, mitt i den oerhört svåra förföljelsen, är varenda tanke och idé avgörande. Huruvida du har gjort bra ifrån dig eller inte; om du har eller inte har varit påverkbar av förföljelse; om du har eller inte har hanterat saker och ting riktigt och till vilken grad du har blivit förföljd – allt detta är direkt kopplat till hur du har vandrat din väg och hur du har tänkt om saker och ting. Saker och ting är ytterst svåra för Dafa-lärjungar och, eftersom det är under världens slutfas – när miljön är som allra mest komplex – som Dafa-lärjungar är på väg ut, kultiverar sig ut, och till och med räddar andra, så kan Dafa-lärjungar etablera sig själva som varelsen av en sådan storhet och sådana höga nivåer. Det är för att de gamla krafterna stör som det ni gör är både magnifikt och verkligt svårt.

Många vanliga människor inser inte vad Dafa-lärjungar gör. Det är inte något som kan förklaras med bara några ord i förbifarten. Om du talar om för någon att kosmos har nått den slutliga fasen i cykeln bildande, varande, degenerering, förintelse, så kommer de än mindre att tro dig. Så vi kan inte säga sådana saker. Det vi måste göra är att väcka människor utifrån en positiv, eller god infallsvinkel. Vi kan inte insistera på att berätta för personen vilken väg han måste ta. Snarare, efter att ha blivit klar över saker och ting, kommer personen att se två vägar utlagda framför sig, och göra ett val. Vissa människors sinnen har blivit hemskt dåliga, och de kan inte längre acceptera goda saker, då väljer de naturligtvis det som är dåligt, ont, modernt, eller förvrängt, och följer det gamla kosmos in i glömskan. Bara de som kan väckas, som kan inse vilken livsväg de

borde ta hädanefter, och som förstår vad människor har kommit till den här världen för – bara den sortens människor kan verkligen bli räddade.

Jag har fått frågan: ”Efter att Fa-upprätandet slutar en dag så kommer sedan Fas upprätande av människovärlden. Hur kommer det att bli i framtiden?” På vilket jag har svarat: ”Människor kommer att känna närhet till vem de än möter.” ”Å,” sedan tänker de: ”det betyder att människors moralvärderingar kommer att ha förbättrats, det är utmärkt.” Ja, det är verkligen enda sättet som de kan tolka det på. Oavsett hur mycket människors värderingar förbättrades, varför skulle människor nödvändigtvis känna sådan närhet till vemhelst de mötte? Det kan bero på att de vanligen inte kommer att träffa någon annan människa på flera mils avstånd. Så de kommer att känna sig nära vem de än möter. Jag säger er att många profetior, vilken religion de än kommer ifrån – de må vara de buddhistiska, daoistiska eller kristna, vilka ni känner till – eller hur det än är, så har de alla talat om hurdan dagens värld skulle bli. En del människor avfärdar dem dock och tänker att det känns väldigt avlägset. Kanske det, det går bra för dem att följa det som de tror. Men Dafa-lärjungar uppfyller sina löften och det innebär att göra vad de kan för att väcka människor.

Som ni vet var mänskligheten aldrig tidigare i historien en sådan röra, och aldrig var den till den grad komplex. Människan tror att det [har nått den här punkten] tack vare vetenskapliga och teknologiska framsteg, vilket är ett naturligt förlopp som det mänskliga samhället följer. Men skulle någonting bara bero på slumpen? Vetenskap och teknologi och mänsklig tradition är två olika vägar som existerar samtidigt i det mänskliga samhället. Vilken väg man väljer och färdas längs är just ett val som getts till människan. Jag pekade just på att gott och ont är något som varje människa väljer mellan, och dessa två vägar kommer att lämnas kvar till framtidens mänsklighet. Många människor som har blivit påverkade av det moderna tänkandet vill bryta sig loss från det gudomliga och vägrar erkänna att människan skapades av det gudomliga. Människor kanske tycker att de är mäktiga men som ni ser, såsom inför gårdagens orkan, är människan verkligen obetydlig inför naturens krafter. Om en kosmisk katastrof verkligen skulle inträffa så skulle det vara slut med honom. Dessutom, om människans vetenskap och teknologi skulle förlora sin energikälla så skulle dagens samhälle omedelbart bli förlamat och modern vetenskap och teknologi skulle omgående kollapsa. Till och med utomjordiska livsformer, vilkas teknologi är anmärkningsvärt avancerad, måste söka räddning genom Fa-upprätande i den kosmiska cykeln bildande, varande, degenerering, förintelse.

Så det är vad som placerats framför mänskligheten. Men det är bara så fruktansvärt svårt för Dafa-lärjungar, i en miljö som denna, en värld så komplex, att rädda människor. Kanske är ni ibland för upptagna för att fundera över sådana saker, men Mästaren ser saker och ting kristallklart. Därför tänker jag ofta: ”Vad är en Dafa-lärjunge? Vem är värdig att vara en Dafa-lärjunge?” Om någon inte har den ödesförbindelse som krävs så kan han verkligen inte komma in, och det gäller också för dem som just har kommit in. Det är inte förföljelsen och det ondskefulla KKP:s lögn om Dafa-lärjungar som under alla dessa år har hindrat människor från att komma in. Så är det inte. Har det inte hela tiden funnits folk som har kommit in? Så det är inte orsaken. Och dessutom vet alla att det ondskefulla KKP är dåligt. Många människor tror verkligen inte ett dugg av vad det säger. Den verkliga anledningen är att de där gudarna har blockerat människor och inte låtit dem bli Dafa-lärjungar. De kommer absolut inte att släppa in någon om han inte är

värdig. Det här manifesterar sig som att människor själva säger att de inte vill bli en del av det; som att omständigheterna runt dem hindrar dem från att komma in, och människor som säger det ena eller andra och ber dem att inte gå; som att de inte kan lägga saker som bekymrar dem åt sidan; eller som den ena eller andra svårigheten, något som inte fungerar för dem, eller att de inte kan släppa något. Vilket allt resulterar i att de inte kan komma in.

Faktiskt, inser ni en sak? Ni är Dafa-lärjungar och oräkneliga varelser ovan, vilka helt enkelt är obegränsade till antalet, avundas er. Om jag idag skulle erbjuda vilken gud som helst på hög nivå, hur stor han än är, möjligheten att komma och bli en Dafa-lärjunge, så skulle han gripa tillfället på bråkdelen av en sekund – i samma ögonblick mina ord nådde honom skulle han komma. Han skulle bli jublande glad, för alla som är medvetna vet att på så sätt kunde han inte bara rädda sig själv utan också de oräkneliga kännande varelserna i sin värld. Det är helt enkelt den mest fantastiska saken i den framtida kosmos. (*Applåder*) Men det är inte möjligt. Dafa-lärjungar har etablerat den erforderliga mäktiga dygden under sina reinkarnationsförlopp i den här världen genom historien. I början kom många människor till Dafa-lärjungarnas övningsplatser. Men ingen visste vilka en del av dem var eftersom de var borta på ett ögonblick efter att övningarna var över. Mången gud vill verkligen bli en Dafa-lärjunge, men kan inte.

Dafa-lärjungar lever sina liv jämsides med vanliga människor som en del i det illusoriska vanliga samhället, och är verkligen mottagliga för att driva med strömmen av deras sätt att tänka, åtminstone i vissa avseenden. Om du inte kan klara av att uppföra dig enligt Dafa när du gör saker, inte klarar att tänka över saker med uppräta tankar, eller inte är i Fa när du handskas med problem, då är du en vanlig människa. Då finns det ingen skillnad. Ditt utseende är vanligt, den miljö som du lever ditt liv i är vanlig, och ditt arbete är vanligt. Även om du är involverad i Dafa-lärjungars projekt, så finns det inte något sådant som tv-stationer i himlen, och inte heller har gudar tidningar. De är former i det vanliga mänskliga samhället. Om du inte använder uppräta tankar som vägledning för dig själv, och om du inte kan klara att uppföra dig och se på världen och andra enligt standarden för en kultiverare, så som en Dafa-lärjunge gör, då är du likadan som en vanlig människa.

Vad är en kultiverare? Människor brukade anse att de kunde bli gudomar om de rakade huvudet och gick i kloster. Men kan det stämma? Absolut inte. Det blev bara en skillnad mot hur vanliga människor, eller andra, såg ut. Och vanliga människor såg dem verkligen som annorlunda. Sedan skulle de kultivera sina sinnen, för deras sinnen var faktiskt likadana som vanliga människors, eftersom de levde i samhället, bland förorenande saker och vad som kallas ”de sju känslorna och sex begären”. Men är det begränsat till bara dessa? I det moderna samhället finns inte bara sju känslor och sex begär, utan snarare sjuttio känslor och sextio begär, eller hur? Där finns begär av alla möjliga slag. Ta de fasthållanden och de känslor som människor har gentemot datorer, mobiltelefoner och iPods – har det någonsin funnits något liknande tidigare? (*Alla skrattar*) Det är så dagens samhälle är, så det är än mer komplicerat. Vilken typ av kultivering som helst som har antagit en form var bara en ytlig form. Dafa-lärjungars kultivering, samt den slags miljö och de platser som ni kultiverar i, är etablerade i samhället. Eftersom det mänskliga samhället skapades och formades enbart för Fa-upprätaandet, tänk på det, kan de problem som samhället ställs inför vara så enkla som de verkar? Jag har berättat för er tidigare att en person kan kultivera inom vilket arbete eller yrke som helst. De kon-

flikter och spänningar som du möter eller vad det än må vara, är alla verkligen ämnade till att testa ditt sinne, och för att se: kan du hantera det på ett sätt som anstår en kultiverare? Är det sätt som du hanterar det på värdigt en kultiverare? Det är det som är kultivering, eller hur? Kan vanliga människor hantera saker på det sättet, eller se saker på det sättet? När du hamnar i en konflikt spelar det ingen roll om du har rätt. Du borde fråga dig själv: ”Vad är det som inte är rätt från min sida i den här situationen? Kanske jag verkligen har gjort någonting fel för min del?” Ni borde allihop tänka på det sättet, och din första tanke ska vara att noggrant granska dig själv och försöka hitta problemet. Vem som än inte är på det sättet är faktiskt inte en sann kultiverare av Dafa. Det är ett magiskt verktyg i vår kultivering. Det är ett särdrag hos våra Dafa-lärjungars kultivering. Vad du än möter borde den första tanken vara att noggrant granska dig själv, och det kallas att ”titta inåt”. Buddhismen använder också det tillvägagångssättet. Utöver de inte ”kultivering av sinnet”? Att titta inåt? Har de inte också diskuterat de här sakerna? Även om de inte har sagt så mycket om det och inte har träffat kärnpunkten, så talar de faktiskt ändå på liknande sätt.

Allt det jag just diskuterade var faktiskt ämnat att säga er att det ansvar som Dafa-lärjungar axlar är stort. Vad är en ”Dafa-lärjunge”? Det har inte gått så lång tid sedan vår förra Fa-konferens. Även om jag förra gången tog upp några problem som ett antal elever har så involverar det en process, beträffande om man gör bra ifrån sig eller inte. Eftersom det är på det viset går vi inte in på hur det har gått för människor sedan förra Fa-konferensen. Jag vill bara säga att Dafa-lärjungar inte ska behandla Mästarens Fa-undervisning som någonting nytt att höra på, och lyssna efter nya avslöjanden och intressanta saker från Mästaren. Naturligtvis kommer ni inte att tänka på det på det sättet. Men sannerligen, när Mästaren har slutat tala måste ni reflektera över det. Som Dafa-lärjungar måste ni tänka över det.

För närvarande finns det fortfarande en del elever som brister förskräckligt när det kommer till att samarbeta med varandra. Och de inte bara brister – det går till och med så långt att de saboterar för varandra. Jag ska säga dig att oavsett vad du tänker, varje gång du saboterar en Dafa-lärjunges projekt eller någonting en Dafa-lärjunge borde göra, så agerar du som en demon. Det spelar ingen roll att du kanske tänker: ”Jag är en Dafa-lärjunge, och jag har gjort en hel del.” De gamla krafterna skriver hursomhelst noteringar i din liggare, en efter en.

Vet ni vad? Mina Dafa-lärjungar, era uppräta tankar har verkligen effekt. Och den sammanslagna effekten av var och en av er tillsammans är kraftfull bortom all jämförelse. Anledningen till att ni inte kan uppnå en sådan effekt är att er tillit är otillräcklig, och att era uppräta tankar inte är starka nog. Med så många Dafa-lärjungar runtom i världen som sänder uppräta tankar vid samma tid, mer än 100 miljoner Dafa-lärjungar som sänder uppräta tankar tillsammans vid samma tid globalt, skulle det inte vara skrämmande för ondskan och de gamla krafterna? För gudarna skulle det vara en verkligt magnifik syn. Vilken kraft! Även med bara en Dafa-lärjunge, om dina uppräta tankar är starka så är kraften nog för att klyva ett berg – det behövs bara en enda tanke. Under illusionen här kan du inte uppfatta din egen kraft, men det har ingen större betydelse. När ni inte samarbetar väl tillsammans, och era uppräta tankar inte är starka nog, kommer detta, medan ni sänder uppräta tankar, att få era sinnen att dröja sig kvar vid fasthållanden som får er att titta utåt, snarare än inåt i kultiveringen. Det kan till och med få er att känna er upprörda, och arga när ni tänker på någon. Så säg mig då, vad är

det för mening med att ni sänder upprätta tankar? De kommer inte att uppnå någon positiv effekt, och du kommer att avslöja alla dina tankar, åsikter och fasthållanden inför gudarna i hela kosmos. När den tanken går ut sätts allt det upp och förevisas för hela kosmos – så att alla ser hurdan du är. Så tänk på det, det skulle vara konstigt om de gamla krafterna inte förföljde dig. Så när de förföljer dig finns det ingenting Mästaren kan göra, för de har ett handtag att ta tag i: ”Titta på den här varelsen och hurdan han är. Är det här din lärjunge? Han är så undermålig. Borde vi inte rätta till honom? Du vill inte rätta till honom och ändå påverkar han oss och påverkar andra, så det är bäst att vi rättar till honom snabbt!” Vad jag tänker är: Den enda väg som ligger framför er, Dafas lärjungar, är den verkliga kultiveringens. Det finns ingen annan väg.

Jag har nyligen sett att Dafa-lärjungarna i Fastlandskina har blivit mer och mer sansade och klara, mitt under förföljelsen, och de gör bättre och bättre ifrån sig. Emellertid har Dafa-lärjungarna runtom i världen slackat av, då omständigheterna har förbättrats. Somliga verkar sakna entusiasm i vad de än gör, för att inte tala om hur de samarbetar. De samarbetar inte, de tävlar mot varandra, de är inte villiga att acceptera andras idéer, och de är till och med riktigt ohyfsade i sitt tal och uppförande. De är verkligen inte som en Dafa-lärjunge. Det smärtar Mästarens hjärta att se detta. Ni har tagit er igenom den svåraste av förföljelser, och gudarna avundas er, men ni vet inte att uppskatta detta. Det förlopp som ni har gått igenom kommer inte att utspela sig igen, eftersom vi har nått det sista av slutfasen. Jag sade för en stund sedan att många människor vill bli Dafa-lärjungar, men att det är oerhört svårt att komma in nu. Det finns en annan orsak, den största av dem alla, nämligen, att det hårdaste av tester, av förföljelser, som har riktat sig mot Dafa-lärjungar, redan har nått sluttempen. Den sortens massiva tryck, eller svårighet, som uppslukar hela världen, eller den typ av test som undersöker om du har modet att kultivera och om du kan ta rätt väg – den delen av historien har passerat och finns inte längre. Vem som än vill komma och bli en Dafa-lärjunge kommer allvarligt att hindras av de gamla krafterna. De kommer att göra sitt yttersta för att inte låta människor komma in. Ni har tagit er igenom trots sådana svåra omständigheter, och har visat er vara utomordentliga. Den mäktiga dygd som ni har rätt till är redan er. Att ge upp vid denna punkt och att tillåta er själva att glida utför, är någonting som verkligen inte borde hända.

När det gäller att rädda kännande varelser och förklara sanningen så har många människor inte gjort det på djupet. De säger bara några få ord till människor och tänker: ”Lyssna eller inte, gör som du vill bara. Du vill inte lyssna, ok!” och så fortsätter de för att hitta nästa person. Oavsett vad ni gör så ska ni genomföra det till slutet, göra det bra, och om ni har för avsikt att rädda någon, sätt då igång och rädda honom. När någon står där framför dig finns det inget val – du gör fel om du blir selektiv när det gäller att rädda människor. Så länge han är någon som du har träffat på så ska du rädda honom, oavsett hans position eller sociala status, eller vare sig han är president eller tiggare. I ögonen på gudar är alla varelser jämlika. Social status är bara en åtskillnad som görs i det mänskliga samhället. Min förhoppning är att alla Dafa-lärjungar kan vara sådana som ni var mot varandra i gamla tider, och lika flitiga som förut när ni först erhöll Fa. Det fanns förr ett buddhistiskt talesätt vars innebörd var: om du kan vara som om du just hade börjat, hela vägen från början till slut, kommer du säkerligen att nå Fulländning. (*Applåder*)

Ni kultiverar mitt i det vanliga mänskliga samhället, och har Fa-konferenser, och ni kan delge och utbyta idéer med varandra. Men som ni vet, de som kultiverade i grottor skulle dö därinne om de misslyckades med sin kultivering. De hade ingen att diskutera det som de gick igenom med, och ingen att prata med. De var tvungna att ta sig igenom det genom att rätt upplysa sig på egen hand. Och om de inte klarade sig igenom så var det ute med dem. Så svårt det var! Det mest skrämmande av allt var den långvariga ensamheten. Vad fruktar människor mest av allt? Ensamhet. Ensamhet kan driva en person till vansinne; ensamhet kan få en person att glömma allting från det som varit; och ensamhet kan till och med göra så att man glömmet hur man pratar. Det är den förskräckligaste formen av vedermödor. Människor talar om den och den som sitter vänd mot en mur i nio år, eller någon i tretton år, och en del som sitter där i hundra år. Ni har inte den sortens ensamhet. Ni behöver bara se till att ni är som en Dafa-lärjunge från början till slut.

Mästaren har varit lite hård mot er idag. Det var avsett att hjälpa er att bli mer uppmärksamma och alerta. När ni söker efter att rädda världens människor försöker ni få dem att vakna upp så att ni kan rädda dem. Nåväl, ni behöver också bli klara, och vakna upp. Det är ett problem om ni glömmet er kultivering för att ni gör för många saker. Ni är kultiverare. Jag talar inte om ert förflutna, vad ni en gång var, eller vad ni visar upp på ytan. Jag talar om kärnan och meningen med era liv, det ansvar ni axlar, och ert historiska uppdrag. Enbart på så sätt är ni verkligen Dafa-lärjungar.

Jag vet att med era många projekt och det ni gör för att rädda människor, har en del av er gjort utomordentligt bra ifrån er, och generellt har ni gjort mycket bra ifrån er och har haft stor påverkan. Jag bekräftar att ni har gjort vad ni skulle göra beträffande att hjälpa Mästaren att räta upp Fa. Jag hoppas bara att ni kommer att klara att göra det ännu bättre. Vår väg är smal. Om ni avviker från kursen det allra minsta kommer det att uppstå problem. Jag vill inte se er få problem, och inte heller vill jag att någon ska glida utför i sin kultivering. Än mindre vill jag se er slappna av i er kultivering på grund av att omständigheterna ändras till det bättre. Allt det här har åstadkommit av er, och det ligger fortfarande många saker framför er – och så kommer det att vara hela vägen ända fram till den dag ni når Fulländning. Ni har redan passerat den svåraste delen. Det som är kvar kommer inte att vara så påfrestande. Ni behöver bara göra det ännu bättre. Hur hopplöst något än kan verka så är det möjligt att ett hopp tänds mitt framför ögonen på er. Särskilt under de stunder då ni känner er så uttråkade, kanske ni i själva verket etablerar er mäktiga dygd. Jag hoppas att ni verkligen kan samarbeta väl, ha tillräckligt starka uppräta tankar, se inåt då ni råkar på saker, och vara entusiastiska så som ni var när ni först började med kultivering. Var inte som vanliga människor, vilkas flyktiga entusiasm avklingar efter några minuter för att sedan försvinna helt och hållet.

När ni arbetar tillsammans och upplever motsättningar så beror det på mänskliga fasthållanden. Det är en del av ens kultiveringstillstånd och process, och absolut inte på grund av att någon verkligen inte är bra. En persons goda sida kan inte ses längre, eftersom den har blivit avskild. Det ni ser är alltid den sida som ännu inte har kultiverats. Men det innebär inte att ni inte ska ha ett barmhärtigt hjärta, eller ska se strängt på människor. Jag har sagt gång på gång att ni inte kan se en kultiverares goda sida. Den sidan är helt enkelt fantastisk, och har uppnått standarden. Och vad innebär det att ”uppnå standarden”? Det är standarden för en gud. Medan däremot den del av honom som ännu inte har kultiverats framgångsrikt, den delen kommer att verka vara värre medan den

arbetar sig upp och närmar sig ytan. Men kanske har den personen kultiverat mycket bra. Jag hoppas att ni alla värdesätter er själva, värdesätter andra, och värdesätter den miljö som ni har. Att värdesätta den väg som ni färdas längs är att värdesätta er själva.

Det var allt jag hade att säga. Jag hoppas att er Fa-konferens blir en stor succé. Under konferensen kommer många att dela med sig av sin kultiveringsprocess, sitt kultiveringstillstånd, och hur de har närmat sig de olika saker som de har mött med en Dafa-lärjunges uppräta tankar. När ni hör dessa saker, behandla dem inte bara som en historia. Det är den väg som någon har vandrat i kultiveringen, samma slags väg som ni har vandrat. Jag hoppas få se er återfå er entusiasm och komma tillbaka till ert bästa kultiveringstillstånd. Det var allt för idag. Tack allihop. (*Alla står upp och applåderar entusiastiskt*)

ⁱ 义/Yi: hängivenhet och att vara ansvarsfull inför andra baserat på mänskliga relationer och band (såsom vänner, släktingar etcetera). känsla för rättvisa, rättfärdighet och ansvar.

ⁱⁱ 忠/Zhong: lojalitet (gentemot ens land, sak, kung eller högre auktoritet) med fullständig hängivenhet och outtröttliga ansträngningar.

ⁱⁱⁱ Alternativ översättning: ”Det har getts en utväg”

Övers. anm.: Översatt från engelska, några saker kontrollerade mot kinesiska; 110930